

Doświadczenie 1 Wytrącanie osadów na szalce Petriego

Andrzej Danel

Temat doświadczenia: Wytrącanie osadów na szalce Petriego.

Sprzęt i odczynniki: Szalka Petriego (średnica ok. 8-10 cm), czarne tło, woda z kranu, siarczan(VI) magnezu, węglan sodu – woda 1/10, zapałka lub moneta 1-groszowa, szpatułka.

Opis doświadczenia: Kładziemy szalkę na czarnej kartce. Do szalki wlewamy niewielką ilość wody, tak aby pokryła dno naczynia. Lekko unosimy brzeg szalki za pomocą monety lub zapałki. Na jednym końcu szalki sypujemy niewielką ilość $MgSO_4$. Po przeciwległej stronie umieszczamy szczyptę $Na_2CO_3 \cdot 10H_2O$.

Obserwacje: Przez parę minut nic się nie dzieje. Później jednak na szalce zaczyna pojawiać się białe zmętnienie, które rośnie i może przybrać różne formy, jak na przykład kształt „meduzy”.

Wniosek: „Meduza” została uformowana z węglanu wapnia, który powstał w wyniku reakcji zastosowanych soli.

Uwagi: W przypadku położenia szalki poziomo obserwujemy białą linię na czarnym tle. Można eksperymentować z kątem nachylenia szalki, ilością dodanej wody czy ilościami dodanych soli.

Zagospodarowanie odpadów: Produkt reakcji można wylać do zlewu.

